

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Constitutio Justiniani de tribus eligendis à clero & plebe, decretoque ad Metropolitanum mittendo, neque in Oriente neque in Occidente observata fuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Ἐπιφύλαξις ἐπιλόγου τῶν ἡδιότων : Suffragantibus sacri ordinis viris & iis qui erant in magistratu & dignitate constituti. Omnis verò populus acclamationibus letitiæ signa promebat. Clerus & honorati eligunt; plebs verò favet & applaudit. Vnde apud Liberatum cap. x i v. in locum Dioscori Proterius electus est à nobilibus civitatis & ab Episcopis, plebs mentione omissa. Zeno quoque constituit apud Evagrium lib. i i i. cap. x i i. ut Alexandria fieret Episcopus ὅν ὁ κληρὸς καὶ τὸ λαὸν Ἰερουζαλήμ, quem clerus & commune elegerunt, id est, corpus civitatis, neglecta scilicet plebe.

CAPVT VII.

Synopsis.

I. Constitutio Justiniani de tribus eligendis à clero & plebe, decretòque ad Metropolitanum mittendo, neque in Oriente neque in Occidente observata fuit.

II. Secunda synodus Nicæna Episcopis permittit universam electionum potestatem.

III. Decretum prisca illis temporibus erat penes Episcopos solos, exclusis ab eo jure clero & populo. Synodus CP. adversus Photium laicos removit ab electione.

IV. Refertur interpretatio quam Blondellus adhibet huic canoni Constantinopolitano.

V. Refellitur illa Blondelli interpretatio multiplicibus argumentis.

I. **Q**UOD constitutum fuerat à Justiniano de trium electione faciendâ à clero & plebe mittendòque decreto ad Metropolitanum locum non habuit nec in Oriente nec in Occidente; quamvis occasionem præbuerit postea Imperatoribus Græcis ad se trahendi jus Metropolitanum tributum, ut postea diceretur.

II. Tantum verò ab executione illius legis recessum est, ut non solum usu sed canone quoque in secunda synodo Nicæna lato anno DCCCLXXXVII. Episcopis permittita sit universa electionum potestas, citato ad eam firmandam canone quarto primæ synodi Nicæna: Δεῖ γὰρ τὸ μέλλοντα τὸ ἐπιθεῖσθαι εἰς ἑπισκοπὴν ὑπὸ ἑπισκόπων Ἰερουζαλήμ, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ὄντων. Oportet enim eum qui provehendus est ad episcopatum, ab Episcopis eligi, ut definitum est in canone Nicænorum patrum. Vnde cum objiceretur Ignatio Patriarchæ quòd non adeptus esset sedem Constantinopolitanam per electionem, responsum fuit eum decreto omnium simul Episcoporum, & Ecclesie consensu, canonicè & legitimè promotum fuisse, ut docet Nicetas Paphlago: Ἐν ἡμῶν πάντων ὁμοῦ τῶν ἀρχιερέων ἔστι συναχθεὶς συναγασθῆναι καὶ ἐπιθεῖσθαι ἐπιτολίαν.

III. Eo quippe tempore decretum, Ἐπιφύλαξις, erat penes Episcopos solos, exclusis & Clericis & populis à decreti ferendi potestate; cujus communionem antea cum Episcopis habuerant, licet non æquo jure. Quare nulli mirum videri debet si canone xxviii. Concilij CP. haberi anno DCCCLXX. adversus Photium, in editione Latina Anastasij Bibliothecarij ista legantur: *Promotiones atque consecrationes Episcoporum, concordans prioribus Conciliis, electione ac decreto Episcoporum collegij fieri sancta hæc & universalis synodus desinit & statuit.* depulsis disertè eodem canone laicis à negotio electionis, sub pœna anathematis.

IV. Hunc locum sic interpretatur vir eruditus Blondellus: *Prima canonis parte ex priorum Conciliorum præscripto, episcopalis collegij electione ac decreto promotiones fieri debere decernitur. Cum enim à principio uniuscujusque Ecclesia clerus & populus communi sibi consilio de Præsule providere soliti essent, novo postea in Episcoporum gratiam condito jure Nicæna synodus can. iv. Antiochena can. xix. Laodicensis can. xii. Episcoporum provincialium synodum ante omnia cogi, vel ejus ductu viduata Ecclesia clerum & plebem in suffragia ire, vel ad eam referre, nihil sine ea aggredi statuerunt. Collegio igitur Episcoporum promotionem tribuit canon; non quasi penes Episcopos solos electionis jus esse debeat, ---- sed quia primas inter omnes tenent, totiusque quantus quantus est conventus duces esse debent Episcopi. Hoc à Nicæni Concilij temporibus extra controversiam semper fuit.*

V. Quibus verbis veritas definitionis nostræ, quam abundè probavimus, aliquo pacto obscuratur. Rectè quidem vir doctus observat synodum Episcoporum coactam, ut eorum ductu & auspiciis electio ageretur à clero & à populo. Sed in tribus peccat. Primum, quòd synodi illius necessitatem inductam putet à synodo Nicæna, cum demonstraverimus ex Cypriano jus illud fuisse receptum per omnes ferè provincias, & Apostolorum exemplo niti, quorum præcipuæ partes fuerunt in electione Matthiæ. Secundum est, quòd initio Episcopus ab electionis gerendæ potestate arceri videtur, eamque in solidum clero & populo tribuere, cum potius jus electionis præcipuum penes Episcopos refederit, non omittis tamen cleri & populi votis, quòd tandem fatetur, docetque primas partes inter electores tenuisse. Incidit in hanc dubitationem, quòd usum Occidentis, quòd jus electionis translaturum est in clerum & plebem per decreta Pontificum Romanorum, ut statim docebimus, cum orientalem more confuderit, qui decretum ele-